WÓJT GMINY
LUTOCIN

BGN.6220.10.2020/2022

Lutocin, dnia 09.09.2022r.

DECYZJA Nr 9/2020/2022

o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 i 2, art. 79 ust. 1, art. 80, art. 82, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022r., poz. 1029 – tekst jednolity z późn. zm.), §2 ust. 1 pkt 51 lit. „b" Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r., poz. 1839) oraz §3 ust. 1 pkt 37 w/w rozporządzenia oraz na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021r., poz. 735 – tekst jednolity z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21.09.2020 roku (data wpływu: 23.09.2020 roku) [redacted] w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: – *„Budowa sześciu budynków kurników do chowu ściołowego brojlera kurzego o obsadzie po 60 000 sztuk każdy (razem: 1440 DJP) oraz 8 zbiorników na gaz płynny o pojemności po 6 700 l każdy" na działce o numerze ewidencyjnym* ***125/2*** *położonej w miejscowości* ***Mojnowo****, gmina Lutocin i na działce o numerze ewidencyjnym* ***177/1*** *położonej w miejscowości* ***Przeradz Wielki****, gmina Lutocin, woj. mazowieckie* i przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko

o d m a w i a m u s t a l e n i a

środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: – *„Budowa sześciu budynków kurników do chowu ściołowego brojlera kurzego o obsadzie po 60 000 sztuk każdy*

*(razem: 1440 DJP) oraz 8 zbiorników na gaz płynny o pojemności po 6 700 l każdy" na działce o numerze ewidencyjnym **125/2** położonej w miejscowości **Mojnowo**, gmina Lutocin i na działce o numerze ewidencyjnym **177/1** położonej w miejscowości **Przeradz Wielki**, gmina Lutocin, woj. mazowieckie*

UZASADNIENIE

Podstawę materialno – prawną do rozpoznania przedmiotowej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022r., poz. 1029 – tekst jednolity z późn. zm. – dalej „ustawa ooś"), Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r., poz. 1839) oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021r., poz. 735 – tekst jednolity z późn. zm. – dalej „k.p.a.").

W dniu 23.09.2020 roku [redacted] złożyli wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa sześciu budynków kurników do chowu ściołowego brojlera kurzego o obsadzie po 60 000 sztuk każdy (razem: 1440 DJP) oraz 8 zbiorników na gaz płynny o pojemności po 6 700 l każdy" na działce o numerze ewidencyjnym 125/2 położonej w miejscowości Mojnowo, gmina Lutocin i na działce o numerze ewidencyjnym 177/1 położonej w miejscowości Przeradz Wielki, gmina Lutocin, woj. mazowieckie. Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W dniu 02.10.2020 roku pracownik merytoryczny Pani [redacted], do której zadekretowany został powyższy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, złożyła na podstawie art. 24 oraz art. 26 §1 k.p.a. wniosek o wyłączenie jej od udziału w w/w postępowaniu. Uznając wniosek o wyłączenie za zasadny, postanowieniem z dnia 13.10.2020 roku wyłączyłem od udziału w postępowaniu Panią [redacted] wyznaczając jednocześnie do załatwienia sprawy Panią [redacted]. Po przeanalizowaniu wniosku pismem znak: BGN.6220.10.2020 z dnia 26.10.2020 roku wezwałem wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych. W dniu 10.11.2020 roku Inwestorzy uzupełnili braki formalne wniosku. Na podstawie art. 61 §4 i art. 49 §1 k.p.a., zawiadomieniem oraz obwieszczeniem znak: BGN.6220.10.2020 z dnia 18.11.2020 roku powiadomiłem strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację w/w przedsięwzięcia oraz o przysługującym im prawie do czynnego uczestnictwa w postępowaniu.

Pismem znak: BGN.6220.10.2020 z dnia 18.11.2020 roku zawiadomiłem mieszkańców sołectwa Przeradz Wielki i sołectwa Mojnowo o toczącym się postępowaniu dotyczącym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla w/w przedsięwzięcia. Zawiadomienie wysłane zostało do sołtysa wsi Przeradz Wielki i sołtysa wsi Mojnowo oraz umieszczone na stronie internetowej Urzędu oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Lutocinie. W wyznaczonym 30 – dniowym terminie 30 mieszkańców sołectwa Przeradz Wielki złożyło sprzeciw w związku z planowaną inwestycją, który został również przekazany do organów opiniujących i uzgadniających przedmiotowe przedsięwzięcie.

W dniu 18.11.2020 roku pismem znak: BGN.6220.10.2020 wystąpiłem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji powyższej inwestycji oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żurominie i Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie – Departament Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych – o opinię dotyczącą warunków realizacji w/w przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie opinią sanitarną znak: ZNS.471.2.17.2020 z dnia 24.11.2020 roku pozytywnie zaopiniował realizację tego przedsięwzięcia.

Opinią znak: PZ-OP-II.7030.3.99.2020.MD z dnia 08.04.2022 roku Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie pozytywnie zaopiniował planowane przedsięwzięcie na etapie jego eksploatacji w zakresie kryteriów dotyczących pozwoleń zintegrowanych.

Postanowieniem znak: WA.RZŚ.4360.1.190.2020.JC.3 z dnia 05.07.2021 roku Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji.

Postanowieniem znak: WOOŚ-I.4221.349.2020.MKA.2 z dnia 30.09.2021 roku Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji.

W związku z uzupełnieniem materiału dowodowego po uzyskaniu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żurominie oraz po uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, a także przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w dniu 12.04.2022 roku pismem znak: BGN.6220.10.2020/2022 wystąpiłem ponownie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego

Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji powyższej inwestycji oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żurominie – o opinię dotyczącą warunków realizacji w/w przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie pismem znak: ZNS 9011.1.13.2022 z dnia 21.04.2022 roku podtrzymał pozytywną Opinię Sanitarną znak: ZNS.471.2.17.2020 z dnia 24.11.2020 roku.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem znak: WA.RZŚ.4360.1.190.2020.JC/KW.4 z dnia 29.04.2022 roku podtrzymał stanowisko zawarte w postanowieniu znak: WA.RZŚ.4360.1.190.2020.JC.3 z dnia 05.07.2021 roku uzgadniającym realizację przedsięwzięcia oraz określającym warunki jego realizacji.

Postanowieniem znak: WOOŚ-I.4221.74.2022.ML z dnia 22.06.2022 roku Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji. „Regionalny Dyrektor prowadząc postępowanie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania postanowienia dane na temat planowanego przedsięwzięcia i elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania i ustalić warunki jego realizacji;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz powiązania z innymi przedsięwzięciami nie stwierdzono obecnie możliwości ponadnormatywnego kumulowania się oddziaływań tego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami zlokalizowanymi poza terenem inwestycyjnym;

3) nie stwierdzono możliwości negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadząc postępowanie stwierdził, że **„planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący negatywnie oddziaływać na środowisko."** Jednocześnie wskazał – na stronie 3 – postanowienia znak: WOOŚ-I.4221.74.2022.ML z dnia 22.06.2022 roku, w jego uzasadnieniu, iż **„w chwili obecnej w Polsce brak jest możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji, gdyż brak jest odpowiednich aktów prawnych**

regulujących te kwestie". Brak unormowań prawnych – w ocenie organu przeprowadzającego ocenę oddziaływania na środowisko – nie daje podstawy jakiemukolwiek organowi do uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia skoro nie można ocenić **faktycznego** wpływu tej inwestycji na środowisko, klimat, powietrze, wodę, a przede wszystkim na zdrowie i życie ludzi. Aktualnie brak jest uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu, natomiast w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości pochodzącej z planowanej inwestycji tylko w zakresie **teoretycznym.** Nie oznacza to jednak – wbrew stanowisku autora raportu, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na jakość powietrza w rejonie zabudowań mieszkalnych nie będzie miało istotnego wpływu i nie wpłynie znacząco na jakość życia. Na podstawie przedłożonego raportu oddziaływania na środowisko nie można bowiem wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców. Na organie przeprowadzającym ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko spoczywa zaś obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06). Ponadto powyższe potwierdza art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. „a" ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, który nie odwołuje się **wyłącznie do obowiązujących dopuszczalnych norm** – substancji szkodliwych dla środowiska, lecz nakazuje **określenie, analizę i ogólną ocenę – bezpośredniego i pośredniego – wpływu inwestycji na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu.** W niniejszej sprawie, organ rozważył wszystkie kwestie, w tym m.in. uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar inwestycji, szkodliwość emisji amoniaku, siarkowodoru. Biorąc pod uwagę skalę inwestycji (1440 DJP), nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tego typu hodowli będzie charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny. Występowanie uciążliwości zapachowych nie będzie sporadyczne, czy okresowe, a wręcz częste, biorąc pod uwagę planowanych kilka cykli w ciągu roku. Uciążliwości odorowe związane będą nie tylko z funkcjonowaniem obiektu, ale również z transportem nawozów, pasz, itp.. W związku z tym mieszkańcy doświadczają pogorszania się warunków życia. Duża koncentracja odchodów zwierzęcych powoduje pojawienie się ogromnych ilości związków, substancji bezpośrednio zagrażających pobliskim mieszkańcom. Przy dużym spadku odporności u ludzi w obecnych czasach /spowodowanej również żywnością wytwarzaną na

przemysłowych fermach/ oraz związanej z tym lekooporności /ze względu na sposób chowu przy użyciu dużej ilości leków i antybiotyków/, styczność z różnego rodzaju bakteriami spowoduje zwiększenie zachorowalności na różne choroby /również nowotworowe/, a co za tym idzie przedwczesną śmierć. Biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, zdrowie lokalnych mieszkańców będzie narażone, z uwagi na zorganizowane i niezorganizowane emisje zanieczyszczeń do powietrza. Mimo przyjętych rozwiązań techniczno-technologicznych, przedmiotowa instalacja będzie źródłem emisji substancji odorowych, powstających w wyniku rozkładu produktów przemiany materii zwierząt podczas chowu. Źródłem ciągłej emisji odorów do powietrza są również m.in. systemy wentylacyjne. Brak możliwości dokonania miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosownych uregulowań prawnych, powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia **narusza zasadę zrównoważonego rozwoju.** Zrównoważony rozwój jest zasadą ujętą w Konstytucji RP i Traktatach UE, jego istotą jest powiązanie szybkiego rozwoju życia i zdrowia ludzi z poprawą stanu środowiska. Zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych i ekonomicznych, a nie tylko racji ekonomicznych Inwestora. Zasada zrównoważonego rozwoju wynika z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, która pełni rolę podobną do zasad współżycia społecznego czy społeczno-gospodarczego przeznaczenia w prawie cywilnym i zasadę tę zdefiniowaną w art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (obecnie jest to Dz.U. z 2021r., poz. 1973 z późn. zm.) w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze stosując prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny sprawy wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań konstytucyjnych, stosując zasadę zrównoważonego rozwoju, tym bardziej, gdy weźmie się pod uwagę, że w sąsiedztwie terenu objętego wnioskiem – biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia – istnieje zabudowa zagrodowa z budynkami mieszkalnymi, a budowa kolejnych kurników dodatkowo może spotęgować emisje uciążliwych substancji odorowych skutkujących bezpośrednim zagrożeniem życia i zdrowia dla mieszkańców. **Podkreślić należy, że interes ekonomiczny Inwestorów nie ma prymatu nad wartościami w postaci zdrowia i życia ludzi mieszkających na stałe w pobliżu planowanego przedsięwzięcia. Mając na uwadze fakt, że Inwestorzy nie mieszkają w miejscowościach, w których planują inwestycje, nie będą w sposób bezpośredni narażeni na konsekwencje realizacji przedmiotowej inwestycji w przeciwieństwie do lokalnych mieszkańców.** Obraz nadmiernej koncentracji obiektów inwentarskich pokazała zeszłoroczna walka z wysoce zjadliwą grypą ptaków i konsekwencje z tym związane. Problem z utylizacją zagazowanego drobiu wpływa na ryzyko mutacji wirusa i zagrożenie epidemiologiczne dla lokalnych mieszkańców. Koncentracja ferm stwarza zagrożenie dla zdrowia publicznego, zanieczyszczając środowisko, utrudniając życie tysiącom ludzi mieszkających w okolicach ferm. Niekontrolowana ekspansja ferm przemysłowych doprowadziła

nas do szeregu kryzysów – od zagrożenia dla zdrowia, poprzez zanieczyszczanie powietrza amoniakiem, a wody azotanami i pestycydami, antybiotykooporność, aż po kryzys bioróżnorodności. Od lat rośnie liczba nowych chorób zakaźnych pochodzących od zwierząt. W ostatnich latach były to m.in. ptasia grypa, SARS, Covid-19 czy MERS. **Przemysłowa hodowla, nawet jeśli nie zawsze jest bezpośrednim źródłem choroby, odgrywa ogromną rolę w mutowaniu i rozprzestrzenianiu się wirusów oraz innych patogenów.** A to tylko jeden z wielu problemów wynikających z postępującej koncentracji produkcji zwierzęcej.

Powyższe potwierdzają również Mieszkańcy Przeradza Wielkiego, którzy swój sprzeciw uzasadniają tym, że: „Tereny naszej wsi są już znacznie obciążone wybudowanymi budynkami chlewni o obsadzie znacznie przekraczającej kilka tysięcy sztuk tuczników. Związane z nimi emisje skutecznie wyczerpują zasoby lokalnego środowiska naturalnego tj. powietrza, ziemi i wody. Wybudowanie dodatkowych kurników z przemysłowym odchowem kurcząt całkowicie zniszczy nie tylko lokalne środowisko ale także zniszczy lub uszkodzi infrastrukturę drogową - konieczność dostarczania ogromnych ilości pasz, zwierząt, odchodów. Spowoduje niekończący się hałas związany z ruchem pojazdów oraz pracujących instalacji w budynkach kurników. Zwiększone zapotrzebowanie na energię elektryczną spowoduje budowę kolejnych linii energetycznych i ustawianie nowych słupów i transformatorów. Ogromne zużycie wody wymusi budowę studni głębinowych oraz co z tym związane uszczupli i tak mizerne zapasy wód na naszym terenie. Mamy prawie coroczne susze więc obniżenie lustra wód gruntowych spowoduje jeszcze większe straty rolników. Budowane obecnie kurniki przemysłowe w żaden sposób nie zapobiegają emisjom odorów, tłumacząc to brakiem przepisów. Po wybudowaniu instalacje te nie są w żaden cywilizowany sposób kontrolowane pod względem przestrzegania norm oraz posiadanych decyzji. Obok terenu planowanej inwestycji są umiejscowione tereny cenne przyrodniczo (teren zadrzewień śródpolnych na dz. 189 i 191). Działka 177/1 oraz działki przyległe do planowanej budowy położone są w korytarzu którym migrują ptaki i zwierzęta z obszarów leśnych położonych za miejscowością Głęboka przez łąki pomiędzy Przeradzami, obszar między Mojnowem, Obrębem a Swojęcinem aż do rz. Wkry pod Bieżuniem. Budowa wpłynie także na bezpieczeństwo mieszkańców, a przede wszystkim dzieci korzystających z drogi na odcinku Przeradz Wielki - Przeradz Mały uczęszczających do szkoły.". Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy, będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem co narusza zasady współżycia społecznego. Podejmując realizację takiej inwestycji należy mieć na uwadze nie tylko czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. Projektowana inwestycja stanowi zagrożenie zdrowotne, ekologiczne, a także jest ingerencją w środowisko społeczno – przyrodnicze. Ustawa o samorządzie gminnym (Dz.U. 2022r., poz. 559 – tekst jednolity z późn. zm.) nakłada na

gminę obowiązek zaspakajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, zwłaszcza w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Odmawiając ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację planowanej inwestycji organ kieruje się **zasadą zapobiegania i przezorności** wynikającą z art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021r., poz. 1973 – tekst jednolity z późn. zm.), która **zakłada przeciwdziałanie negatywnym skutkom emisji, koncentracji i natężenia zanieczyszczeń opierając się na działaniach polegających na zapobieganiu powstania zanieczyszczeń.** Zasada ta wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować, jako pewność ich wystąpienia. **Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych, należy przyjąć, że działania których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące.** Dodatkowo na gruncie rozpoznawanej sprawy należy podnieść, że równie istotne w dokonywaniu analizy danego przedsięwzięcia pod względem możliwości jego znaczącego oddziaływania na środowisko, jest uwzględnianie zasad ogólnych systemu prawnego ochrony środowiska, regulowanego nie tylko normami prawa krajowego, ale również wspólnotowego. W art. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska zostały sformułowane zasady zapobiegania i przezorności dotyczące podejmowania działań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Źródeł pierwszej z nich należy upatrywać m.in. w postanowieniach dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE z 1985 r. Nr L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą 97/11 i 2003/35, skodyfikowana dyrektywą 2011/92/eu ze zmianą 2014/52/UE. W myśl postanowienia art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego - państwa członkowskie zobowiązane są do stosowania wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia, aby skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, m.in. ze względu na swój charakter, rozmiary i położenie, zostały poddane ocenie, zanim zostanie udzielone im zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć. Z postanowień tego przepisu wynika, że do podejmowania działań o charakterze prewencyjnym w pierwszej kolejności zostały zobowiązane państwa członkowskie, w drugiej natomiast podmioty podejmujące działalność mogącą oddziaływać negatywnie na środowisko, ponieważ bez tego nie uzyskają niezbędnych zezwoleń. Sformułowanie prawnie wiążącego obowiązku zapobiegania i przewidywania negatywnego oddziaływania na środowisko, określonego w zasadzie przezorności, ma na celu zapobieganie przed nieodwracalnymi i nieznanymi skutkami degradacji środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Wszelkie czynności związane z korzystaniem ze środowiska, a więc również podejmowaniem działalności, powinny uwzględniać zasadę przezorności, nawet przy założeniu hipotetycznych zagrożeń dla środowiska. Zasada przezorności jest realizowana m.in. poprzez obowiązek uwzględniania

zagrożeń, wynikający z zasady planowości. Nakreślenie zagrożeń na etapie planowania przedsięwzięcia, a następnie kierowanie się przezornością, pozwala bowiem podjąć możliwe środki zapobiegawcze. Poza tym kierując się zasadą przezorności stanowiącą zasadę prawa unijnego (art. 190 Traktatu o funkcjonowaniu UE) należy wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia. **Na płaszczyźnie oceny oddziaływania na środowisko, praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne, mając na uwadze w szczególności zdrowie i życie mieszkańców.**

Jako uzasadnienie dla decyzji odmawiającej przywołam Wyrok NSA z dnia 1 lipca 2016 roku Nr OSK 339/15, którego teza brzmi następująco: „Pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających /RDOŚ i PPIS/ nie są wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne uzgodnienie nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji, gdy organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregokolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. Organ wydając decyzję odmowną powinien zatem wykazać wadliwość zajętych pozytywnych stanowisk /opinii, uzgodnień/, co wymaga merytorycznego odniesienia się do treści tych dokumentów." Jednocześnie zwrócić należy również uwagę, że dokonanie uzgodnienia przez wyspecjalizowany organ środowiskowy nie zwalnia organu rozpoznającego sprawę od weryfikacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również pozostałych przesłanek uzasadniających wydanie pozytywnej decyzji. Organ orzekając w sprawie nie może „automatycznie" ustalać środowiskowych uwarunkowań w przypadku pozytywnego uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Zgodnie bowiem z art. 7 i 77 k.p.a. winien brać pod uwagę i rozważyć cały materiał zgromadzony w sprawie, a w szczególności raport ooś wraz z jego uzupełnieniami. W świetle art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy rozumieć postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko służy ocenie na wstępnym etapie wszystkich potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz podjęciu próby wypracowania rozwiązań eliminujących lub maksymalnie minimalizujących negatywne oddziaływania na środowisko, które następnie powinny być wykorzystane na dalszych etapach postępowania administracyjnego. Stosownie do powyższego, zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy, w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: 1) bezpośredni i pośredni wpływ

danego przedsięwzięcia na: a) środowisko oraz ludność w tym zdrowie i warunki życia ludzi, b) dobra materialne, c) zabytki, ca) krajobraz w tym krajobraz, kulturowy, d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca, e) dostępność do złóż kopalin; la) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; 3) wymagany zakres monitoringu. Organ wydający decyzję środowiskową opiera wiec swoje ustalenia, i oceny, w zakresie wyznaczonym w art. 62 ust. 1 ustawy, na treści raportu. Raport jest zatem najważniejszym dowodem w sprawie i jego racjonalność, logiczność, obiektywizm przedstawionej przez inwestora argumentacji, jest poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję, w szczególności pod kątem zawartości wyszczególnionej w art. 66 ustawy. Raport powinien uwzględniać wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Bezspornym jest, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, będący kluczowym dowodem w sprawie, przedkładany przez wnioskodawcę jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Organ, przeprowadzając postępowanie dokonuje kontroli kompletności raportu oraz bada poprawność informacji zawartych w raporcie. Wynika to z faktu, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzana jest w celu zidentyfikowania, a następnie zminimalizowania lub wykluczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Aby dokonać prawidłowej oceny, niezbędne jest posiadanie rzeczywistych danych dotyczących wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Raport jest wszechstronnie analizowany przez, organ decyzyjny, a pojawienie się wątpliwości co do jego kompletności, czy rzetelności ocen w nim przedstawionych, zobowiązuje organ prowadzący postępowanie w pierwszej kolejności do uzupełnienia materiału dowodowego w celu rozważenia wszelkich niejasności w stanie faktycznym sprawy – co uczyniono w niniejszym postępowaniu. W ocenie tutejszego organu, przedłożony przez wnioskodawcę raport nie zawiera treści zgodnie z obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 66 ustawy i nie uwzględnia wszystkich ewentualnych zagrożeń związanych z realizacją wnioskowanego zamierzenia. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd, iż przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy jednoznacznie stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych, co najmniej trzech wariantów jego realizacji, a mianowicie wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, a także uzasadnienie ich wyboru. **Wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie może być pominięty w raporcie lub przedstawiony skrótowo.** Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych środków oceny

oddziaływania na środowisko, dlatego też wnioskodawca jest zobowiązany przedłożyć taki raport, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Z kwestią dotyczącą wariantowania realizacji przedsięwzięcia wiąże się przepis art. 81 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariancie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Przepis art. 66 ust. 1 pkt 6 wymaga określenia także przewidywanego oddziaływania na środowisko w aspekcie każdego z analizowanych wariantów. Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na środowisko. Art. 66 ust. 1 pkt 6a i 7 ustawy wskazuje także na konieczność zawarcia w raporcie porównania oddziaływań analizowanych wariantów i uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu. W raporcie nie został przedstawiony, w ocenie tutejszego organu wariant najkorzystniejszy dla środowiska, ponieważ w raporcie określono, że wariantem najkorzystniejszym dla środowiska jest nie podejmowanie decyzji o realizacji przedsięwzięcia (str. 58). Wprawdzie raport powinien zawierać opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, jednakże **brak realizacji inwestycji nie może być utożsamiane z racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska.** Treść art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy zakłada konieczność przedstawienia, jak też uzasadnienie wyboru i określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, a także racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Ustawodawca zakłada zatem wynikającą z istnienia potencjalnej możliwości przedstawienia różnych wariantów planowanej inwestycji, konieczność ich analizy przez inwestora i przedstawienia w taki sposób, by organ wydający decyzję środowiskową dysponował materiałem do dokonania własnej analizy, który z tych wariantów jest możliwy do realizacji z punktu widzenia zagrożeń dla środowiska. Inwestor nie może więc z góry ograniczać możliwości analizy oddziaływań na środowisko wynikających z różnych wariantów planowanego przedsięwzięcia przez przedstawienie tylko wariantu inwestycji proponowanego przez inwestora oraz alternatywnego, z pominięciem wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Założenie ustawodawcy wydaje się wskazywać, że obiektywnie zawsze istnieje możliwy do realizacji wariant korzystniejszy dla środowiska niż ten proponowany przez inwestora. Raport nie spełnia więc wskazanych w ustawie wymogów dotyczących przedstawienia wariantów realizacji przedsięwzięcia. Stwierdzony brak w raporcie wariantu najkorzystniejszego dla środowiska skutkuje także brakiem analizy oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko (art. 66 ust.

1 pkt 6). Art. 66 ust. 1 pkt 6a i 7 ustawy wskazuje także na konieczność zawarcia w raporcie porównania oddziaływań analizowanych wariantów.

W dniu 08.07.2022 roku zawiadomiłem społeczeństwo o zakończeniu przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strony postępowania poprzez zawiadomienie i obwieszczenie na podstawie art. 49 §1 k.p.a., o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W wyznaczonym 30 – dniowym terminie dla społeczeństwa oraz 7 – dniowym dla stron postępowania nie złożono żadnych uwag i wniosków.

Biorąc pod uwagę powyższe postanowiłem orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzję, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
2. Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
3. Niniejszą decyzję dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. la ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Jeżeli jednak realizacja przedsięwzięcia przebiegać będzie etapowo, złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu 6 lat od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli było wydane.
4. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie za pośrednictwem Wójta Gminy Lutocin, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Załączniki do decyzji :

1. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Opłata skarbowa w wysokości 205,00 złotych pobrano – (Podstawa prawna – ustawa z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2021r., poz. 1923 – tekst jednolity z późn. zm.)).

Otrzymują:

1. [redacted] – Inwestor
2. [redacted] – Inwestor
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]
12. [redacted]
13. [redacted]
14. [redacted]
15. [redacted]
16. [redacted]
17. [redacted]
18. [redacted]
19. [redacted]
20. Gmina Lutocin w/m. a/a

Poprzez obwieszczenie

WÓJT

mgr Jacek Kołodziejski

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa – dot. WOOS-I.4221.74.2022.MI.
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie ul. Przemysłowa 10, 09-300 Żuromin – dot. ZNS.471.2.17.2020
3. Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie, Departamentu Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych ul. ks. I. Kłopotowskiego 5, 03-718 Warszawa – dot. PZ-OP-II.7030.3.99.2020.MD
4. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Zarzecze 13B, 03-194 Warszawa – dot. WA.RZS.4360.1.190.2020.JC.3

Administratorem danych osobowych jest Wójt Gminy Lutocin. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdą Państwo na stronie ***https://samorzad.gov.pl/web/gmina-lutocin/rodo***

WÓJT GMINY
LUTOCIN

Załącznik do decyzji Nr 9/2020/2022 z dnia 09.09.2022r.
Znak sprawy: BGN.6220.10.2020/2022

CHARAKTERYSTYKA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w §2 ust. 1 pkt 51 lit. „b" Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r., poz. 1839). Dodatkowo, w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia, wykonane zostaną instalacje, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 37 w/w rozporządzenia RM.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegało będzie na budowie sześciu budynków kurników do chowu ściołowego brojlera kurzego o obsadzie po 60000 sztuk każdy (razem 1440 DJP) oraz ośmiu zbiorników na gaz płynny o pojemności po 6700 l każdy, zlokalizowanych na działce o numerze ewidencyjnym 125/2 położonej w miejscowości Mojnowo, gmina Lutocin i na działce o numerze ewidencyjnym 177/1 położonej w miejscowości Przeradz Wielki, gmina Lutocin. Wszystkie w/w budynki nie będą posiadały podpiwniczenia. Zostaną one wykonane w technologii tradycyjnej (murowanej) jako obiekty jednokondygnacyjne o wysokości ok. 7,5 m. Każdy budynek posiadał będzie betonowy wjazd, a wokół każdego z budynków wykonana zostanie opaska betonowa. W ramach przedmiotowej inwestycji wykonane zostaną również m.in.: silosy paszowe (po dwa silosy paszowe o pojemności ok. 30 ton każdy zlokalizowane na płytach żelbetowych przy każdym budynku), pojemniki na zwierzęta padłe, pojemniki na odpady komunalne, pomieszczenia socjalne, budynek socjalno-gospodarczy, budynek gospodarczy, szczelny zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe o pojemności ok. 4,0 m^3 każdy, basen (zbiornik) p.poż., nagrzewnice gazowe (po 4 sztuki na każdy kurnik), 8 zbiorników na gaz płynny o pojemności 6700 dm^3 każdy, agregat prądotwórczy, a także ujęcie własne (studnia głębinowa) o wydajności nieprzekraczającej 5,0 m^3/h wraz ze stacją uzdatniania wód i zbiornikiem na wody popłuczne.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się w granicach obszaru jednolitej części wód powierzchniowych (zwanego dalej *JCWP)* o kodzie PLRW200017268349 i nazwie „Swojęcianka", w regionie wodnym Środkowej Wisły. W/w obszar JCWP jest naturalną częścią wód, monitorowaną, użytkowaną rolniczo (z presją komunalną i przemysłową), dla której stan ogólny określono jako zły, wynikający z umiarkowanego stanu ekologicznego (wskaźnikami determinującymi w/w stan są: $ChZT\text{-}_{Cr}$ oraz fosforany) oraz stanu chemicznego poniżej stanu dobrego. Zlewnia w/w JCWP jest zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego. Dla w/w obszaru JCWP wyznaczono derogację na podstawie art. 4 ust. 4 tiret 1 Ramowej Dyrektywy Wodnej, tj. Dyrektywy 2000/60/WE, którą uzasadnia się brakiem możliwości technicznych. W zlewni w/w JCWP występuje presja komunalna i przemysłowa.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych, zwanej dalej *JCWPd,* oznaczonej kodem PLGW200049. Dla w/w obszaru JCWPd stan chemiczny, ilościowy oraz ogólny określono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone. W/w obszar JCWPd stanowi część wód wykorzystywaną do użytkowania rolniczego. Teren przedmiotowego przedsięwzięcia położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych, zwanego dalej *GZWP,* tj. nieudokumentowanego GZWP, oznaczonego numerem 215 i nazwie „Subniecka warszawska".

WÓJT
mgr Jacek Kołodziejski